

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртва Холокауста

Београд, ул Масарикова бр. 5
Број: 46-000604/2018

Датум: 26. јун 2020. године
П.Б.

Агенција за реституцију - Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске Кикинда из Кикинде, Ул. Змај јовина број 2, коју заступа пуномоћник адвокат Предраг Васиљевић из Кикинде, Ул. генерала Драпшина број 45, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12. и члана 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл.гласник РС“, бр.13/2016), на основу члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11, 108/13, 142/14, 95/18, 88/15 – Одлука УС и 95/18) као и на основу члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/2018-аутентично тумачење), након спроведеног поступка, донела је дана 26.јуна.2020. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Кикинда из Кикинде, на подржављеној имовини и то на:

- породичној стамбеној згради, бр.1, у Ул. Светозара Милетића број 3, уписаној као објекат преузет из земљишне књиге на кат.парцели 6223, све уписано у Лист непокретности број 3899, КО Кикинда, као јавна својина Града Кикинде, Трг спрских добровољаца број 12;
- градском грађевинском земљишту на катастарској парцели број: 6223,КО Кикинда у уделу који је у сразмери са површином зграде из тачке 1. алинеја 1. овог решења, у односу на укупну површину објеката на тој катастарској парцели, а која имовина је одузета на основу Одлуке ИО ГНО у Великој Кикинди број: 16817/48 од 28.04.1948. године, бившој власници Ласло Илони, рођеној Канарик, бивше из Кикинде.

2. Непокретност из тачке 1. алинеја 1. диспозитива овог решења, издата у закуп на основу Уговора о закупу стана број: V-360-51/2019-1 од 21.10.2019. године, који је закључен на основу Закона о становању и одржавању зграда (Сл. гласник РС", бр. 104/2016 и 9/2020 – др.закон), враћа се у државину Јеврејској општини Кикинда по истеку три године од дана извршности решења о враћању имовине, ако се закупци и Јеврејска општина Кикинда другачије не споразумеју, при чему у периоду од стицања својине до ступања у посед, закупци ступају у правни однос са Јеврејском општином Кикинда као закуподавцем.

3. На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на враћеним

- непокретностима из тачке 1. алинеја 1. и 2., диспозитива, у корист Јеврејске општине Кикинда.
4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
 5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

Образложење

Јеврејска општина Кикинда из Кикинде, Ул. Змај Јовина бр.2, поднела је дана 12.10.2018.године, захтев за враћање имовине у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, заведен код Агенције за реституцију под бројем: 46-000604/2018, за враћање имовине бивше власнице Ласло Илоне, рођене Канарик, бив. из Кикинде.

У предметној управној ствари предмет захтева за враћање су кућа са двориштем, кат.парцела број 3382-3383, све уписано у ЗКУЛ 1847, КО Кикинда, старог премера, односно градско грађевинско земљиште и породична стамбена зграда на кат.парцели број: 6223, КО Кикинда, све уписано у Лист непокретности број: 3899, КО Кикинда.

Уз захтев су достављени докази побројани у самом Обрасцу захтева за враћање.

Поступајући по предметном захтеву Агенција је службеним путем прибавила следеће доказе: Обавештење Секретаријата за имовинско-правне послове и комуналне делатности ГУ Града Кикинде број: III-01-46-5/2019 од 12.11.2019. године, уз које је достављен Уговор о закупу стана (куће – породичне стамбене зграде) од 21.10.2019. године, Решење Секретаријата за имовинско-правне послове и комуналне делатности ГУ Града Кикинде број: III-01-360-149/2014 од 28.11.2014. године, Обавештење РГЗ СКН Кикинда број: 95-107-3353/2019 од 14.11.2019. године, са скицом премера бр. 10/32, КО Кикинда, као и Обавештење Секретаријата за инспекцијске послове ГУ Града Кикинде број: III-06-354-1/2020-31 од 15.06.2020. године.

У спроведеном доказном поступку који је претходио доношењу овог решења дана 02.јуна 2020. године, одржана је усмена јавна расправа на којој је пуномоћник подносиоца захтева изјавио да остаје у целости при поднетом захтеву и тражи враћање у натуралном облику породичне стамбене зграде на кат.парцели број: 6223, КО Кикинда, у Ул. Светозара Милетића број 3, у Кикинди.

Након тако спроведеног доказног поступка Агенција за реституцију је утврдила, на основу писмених доказа које су предпочиле странке, на основу доказа прибављених службеним путем као и на основу одржане усмене расправе и изјава странака датих на истој, а ценећи наводе и захтеве странака, следеће чињенично стање битно за доношење одлуке:

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, поступајући орган је утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине сходно Закону

враћању одузете имовине и обештећењу иза Ласло Илоне, рођене Канарик, овде
видне власнице непокретности која је предмет захтева за враћање у овој управној
створи.

Увидом у ЗКУЛ број 1847, КО Велика Кикинда, старог премера, утврђено је да су у А листу под редним бројем III. уписане кат.парцеле 3382-3383 са кућом, површине 123 кв.хв., односно 151 кв.хв.; да се у Б листу под редним бројем Б8, на основу Решења број 3924 од 03.09.1926. године, а на основу правоснажног оставинског Решења Среског суда у Великој Кикинди од 23.10.1925. године, бр. Гр.1693/1924/5 укњижује право власништва на половину непокретности пок. Игњата Канарика у корист Илоне Ласло, рођене Канарик; да се под редним бројем Б9, на основу Решења број: 5857 од 11.07.1930. године, а на основу даровног Уговора од 27.06.1930. године, укњижује право власништва на део непокретности Илоне Ласло рођене Канарик, уписане у А листу до редног броја А III 1, у корист супруге Канарик И., рођене Вотицки, Марије, док се парцеле уписане под редним бројем од А III 1, укњижују у корист Ласло Илоне, рођене Канарик из Велике Кикинде; да се на основу Решења Дн.бр. 834 од 17.08.1947. године, а на основу Решења Среског суда у Великој Кикинди број: 631/47 успоставља првобитно стање и укњижује право власништва на некретнинама у А листу у корист Ласло Илоне, рођене Канарик из Велике Кикинде; да се на основу Решења Дн 1554 од 16.09.1948. године, а на основу Одлуке ИО ГНО у Великој Кикинди број: 16817/48 од 28.04.1948. године, укњижује да је земљиште у А листу Општенародна имовина.

Из овереног превода са немачког језика Купопродајног Уговора од 20.10.1943. године, (спроведен у ЗКУЛ 1847 под Дн. број 3524) утврђено је да на основу наредбе војног заповедника у Србији, која се односи на Јевреје и Цигане од 30.04.1941. године (документ наредбе 1941, страна 84) и допунске наредбе од 22.07.1941. године (документ наредбе 1941, страна 137) продаје Милер Матијас, Кикинда, као комесарски управник имовине Јевреја – Јеврејке, Ласло Илонке, рођене Канарик, Кикинда, фирми „Тројханд“ АД, Бечкерек – Зрењанин, Банат, Србија, следећу имовину: кућу број 2612 са двориштем, 289 хвати, унету у ЗКУЛ 1847 на парц. број: 3382-3383, за укупну цену од 160.000 динара.

Увидом у допис Секретаријата за имовинско-правне послове и комуналне делатности ГУ Града Кикинде број: III-01-46-2/2019 од 20.05.2019. године, допис Историјског Архива у Кикинди број: 9/107 од 16.05.2019. године, допис Основног Суда у Кикинди број: IПЗ.1372/19 од 21.05.2019. године, као и обавештење Архива Војводине број: III 291-1150/2-19 од 14.11.2019. године, утврђено је да наведене организације и установе не поседује у својим архивама Решење ИО ГНО у Великој Кикинди број: 16817/48 од 28.04.1948. године.

Из Уверења о идентификацији кат.парцела старог и новог премера издато од РГЗ СКН Кикинда број: 952-2/2017-54 од 06.02.2018. године, утврђено је да парцелама топ. број: 3382-3383 одговараја кат.парцеле старог премера број: 3915/1 и 3915/2, а којима одговарају кат.парцеле новог премера и то: број 6233 и део кат.парцеле број 6224, обе КО Кикинда.

Из Извода из Листа Непокретности број: 2932, КО Кикинда, издат од РГЗ СКН Кикинда под бројем: 95-107-1453/2019 дана 20.05.2019. године, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела број: 6224, у Ул. Светозара Милетића број 1, као земљиште по зградом – објектом и земљиште уз зграду – објекатом, све укупне површине 1551м2,

по врсти градско грађевинско земљиште; да је у Б листу као власник на земљишту у А листу уписана Република Србија, Београд; да је у В листу 1. део, на кат.парцели 6224, у Ул. Светозара Милетића број 1, под број 1. је уписана зграда државних органа и организација – Општински суд Кикинда, спратности ПР+1, као објекат преузет из земљишне књиге, у јавној својини Републике Србије, корисника Министарства правде – Основни суд у Кикинди, Кикинда, Светозара Милетића број 1.

Из Извода из Листа Непокретности број: 3899, КО Кикинда, издат од РГЗ СКН Кикинда под бројем: 952-2/2017-54 дана 07.02.2018. године, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела број: 6223, у Ул. Светозара Милетића број 3, као земљиште по зградом – објектом и земљиште уз зграду – објектом, све укупне површине 432м², по врсти градско грађевинско земљиште; да је у Б листу као власник на земљишту у А листу уписан Град Кикинда, Трг спрских добровољаца број 12, да је у В листу 1. део, на кат.парцели 6223, у Ул. Светозара Милетића број 3, под број 1. је уписана породична стамбена зграда, спратности ПР, као објекат преузет из земљишне књиге, у јавној својини Града Кикинде.

Из обавештења РГЗ СКН Кикинда број: 95-107-1453/2019 од 20.05.2019. године, поред осталог је утврђено да је увидом у индикациону скицу и план старог премера из 1890. године, утврђено да на данашњој парцели број 6223 постоји објекат, али та служба не поседује податке везане за димензије и површину нити има документацију да прати промене, тако да не може да потврди да је садашњи објекат био предмет одузимања или је на истом месту у периоду од одузимања до премера (1965. године) направљен нови.

Из Обавештења Секретаријата за имовинско-правне послове и комуналне делатности ГУ Града Кикинде број: III-01-46-5/2019 од 12.11.2019. године, утврђено је да објекат у Ул. Светозара Милетића број 3, на кат.парцели број: 6223, КО Кикинда, није подељен на посебне физичке делове већ је као целина дат у закуп Лазичић Марији из Кикинде.

Из Уговора о закупу стана – куће- породичне стамбене зграде, који је закључен дана 21.10.2019. године под бројем: V-360-51/2019-1, у Кикинди, између Града Кикинде, као закуподавца са једне стране, и Маре Лазичић из Кикинде, као закупца, са друге стране, утврђено је да Закуподавац носилац права располагања на кући-породичној стамбеној згради (у даљем тексту – стан) односно да је ималац права на објекту Град Кикинда, те да се уговор закључује на основу решења Града Кикинде број: V-360-51/2019 од 21.10.2019. године, тако да Закуподавац даје Закупцу у закуп стан у Кикинди, Ул. Светозара Милетића број 3, површине 183м², у јавној својини Града Кикинде, све уписано у ЛН број 3899, кат.парцела 6223, КО Кикинда. Даље, утврђено је да се Закупцу по основу непрофитног закупа даје на коришћење стан предвиђен за социјално становање, као и да се предметни уговор закључује на период од пет година почев од 01.11.2019. године до 31.10.2024. године, од када почиње да тече обавеза плаћања закупнине.

Увидом Обавештење Секретаријата за инспекцијске послове ГУ Града Кикинде број: III-06-354-1/2020-31 од 15.06.2020. године, утврђено је да на породичној стамбеној зграду у Ул. Светозара Милетића број 3, у Кикинди, постојеће на кат.парцели број: 6223, КО Кикинда, нису извођени радови услед којих би дошло до промене габарита предметног објекта, већ су једино извођени радови на текућем одржавању истог.

Чланом 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. став 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника под "одузетом имовином" подразумевају се непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 2. став 1. тачком 3. Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Како су непокретности, које су овде предмет захтева за враћање, биле током Другог светског рата предмет располагања од стране војног заповедника у Србији, Милер Матијаса, као комесарског управника имовине Јевреја – Јеврејке, Ласло Илонке, рођене Канарик, Кикинда, који је истом имовином располагао на основу наредбе, која се односи на Јевреје и Цигане од 30.04.1941. године (документ наредбе 1941, страна 84) и допунске наредбе од 22.07.1941. године (документ наредбе 1941, страна 137) и то тако што ју је продао фирми „Тројханд“ АД, Бечкерек – Зрењанин, Банат, Србија, те имајући у виду да је након рата одлуком Среског Суда у Великој Кикинди број 631/47 успостављено земљишно-књижно стање па је као власник предметних непокретности поново укњижена Ласло Илона, рођена Канарик, након чега су исте на основу Решења ИО ГНО у Великој Кикинди број: 1687/48 од 28.04.1948. године, прешле у Општенародну имовину, то је неспорно да се у конкретном случају може сматрати да је предметна имовина одузета као последица Холокауста, као и да је бивша власница била припадница јеврејске заједнице.

Такође, у току доказног поступка Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1. тачка 2. Закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Поступајући орган је увидом у електронску базу података Агенције за реституцију утврдио да није поднет захтев за враћање имовине иза Ласло Илоне, рођене Канарик, као бивше власнице непокретности описаних у тачки 1. диспозитива овог решења, те је утврђено да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2. став 1. тачка 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Одредбом члана 9. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је обвезник враћања подржављене имовине у натуралном облику Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, јавно предузеће, привредно друштво или друго правно лице чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, привредно друштво са већинским друштвеним капиталом и задруга, укључујући и привредна друштва и задруге у поступку стечаја и ликвидације, а који је, на дан ступања на снагу овог закона, власник, држалац или носилац права коришћења, односно располагања на подржављеног имовини – у односу на право које му припада.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној, односно задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду, а ставом 2. наведеног члана Закона, прописано је да су предмет захтева подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Имајући у виду да је у Листу Непокретности број 3899, КО Кикинда, на породичној стамбеној згради која је овде предмет захтева за враћање, постојеће на кат.парцели број 6223, у Ул. Светозара Милетића број 3, уписана јавна својина Града Кикинде, то је овај орган нашао да су испуњени услови прописани чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Одредбом члана 16. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је обвезник враћања дужан да, у складу са овим законом, бившем власнику врати право својине и државину на одузетој непокретности, осим ако објекат није увећан у смислу члана 17. овог закона. Одредбом члана 17. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се објекат у смислу овог закона сматра увећаним, уколико је дограђен или надзидан у складу са законом, чиме је увећана бруто површина. Извођење грађевинских радова унутар постојећег габарита и волумена не сматра се увећањем објекта у смислу овог закона. Како је спроведеном поступку утврђено да за предметну породичну стамбену зграду која је враћена тачком 1. диспозитива овог решења, нису издаване грађевинске и употребне дозволе за извођење радова које би утицале на промену њене бруто површине, нити измену изворног габарита, односно да су сви радови на предметном објекту изведени у габаритима истог, овај орган је нашао да не постоје сметње за његово враћање у натуралном облику сходно одредби члана 16. у вези са чланом 17. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 27. став 3. Закона Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да стамбене зграде, куће и станови на којима постоји законом заштићено станарско право, враћају се у својину бившем власнику који од дана извршности решења о враћању постаје закуподавац заштићеном станару, под условима утврђеним законом којим се уређује становање.

Чланом 28. став 2. Закона предвиђено је да се пословни објекти и пословне просторије из става 1. овог члана, дате у закуп било које врсте или сродан однос враћају бившем власнику у својину у складу са овим законом, а по истеку три године од дана извршности решења о враћању имовине и у државину, ако се бивши власник и купац другачије не споразумеју. У периоду од стицања својине до ступања у посед бившег власника, купац ступа у правни однос са њим по уговору који је закључио са претходним власником.

Будући, да је у спроведеном поступку као неспорно утврђено да на предметној згради не постоји законом заштићено станарско право, да је иста дата у закуп на основу Уговора о закупу стана – куће- породичне стамбене зграде, који је закључен дана 21.10.2019. године, на период од 5 (пет) година, то је нађено те да у конкретном случају не постоје сметњи за враћање предметних непокретности у државину из члана 27. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, већ се у конкретном случају имају сходно применити одредбе члана 28. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Код утврђивања права на враћање градског грађевинског земљишта, Агенција је нашла да је захтев Јеврејске општине Кикинда основан и у овом делу. Наиме, чланом 102. ставом 3. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр 72/2009, 81/2009 – испр., 64/2010 - одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019 - др. закон и 90/2020) прописано је да право својине на катастарској парцели уписује се у корист лица које је уписани као власник објекта, односно објеката који се налазе на тој парцели, односно у власништву лица које је уписано као носилац права коришћења на катастарској парцели на неизграђеном грађевинском земљишту, осим за лица чији је положај уређен законом којим се претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду.

Имајући у виду да је Агенција сходно члану 18. Закона отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, утврдила све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву, односно да су непокретности враћене овим решењем одузете од физичког лица које је било припадник Јеврејске заједнице, да означена породична стамбена зграда представља „имовину без наследника“, да је данас приближно истог облика и стања као и у тренутку одузимања, да је иста у јавној својини Града Кикинде, то је нађено да су испуњени сви услови за враћање предметне имовине у натуралном облику, те је и донета одлука као у тачки 1. диспозитива овог решења. Даље, како је неспорно утврђено да на непокретности која се враћа овим решењем, не постоји законом заштићено станарско право, односно да не постоје сметње из члана 27. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, већ је иста предмет уговора о закупу, то је сходном применом одредаба члана 28. став 2. Закона, одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, а имајући у виду све горе изведене и цитиране доказе, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива.

Овај орган је у доказном поступку извео и ценио и све остале доказе, које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана обавештавања странке о решењу, а преко Агенције за реституцију, ул. Масарикова бр. 5, Београд, у довољном броју примерака за орган и све странке у поступку.

**Саветник за поступак враћања
имовине жртава Холокауста**

Полина Бабић

Сектор за координацију и надзор

Доставити:

1. Подносиоцу захтева: Јеврејској општини Кикинда, а преко пуномоћника адвоката Предрага Васиљевића, Ул. генерала Драпшина бр. 45, 23300 Кикинда;
2. Јеврејској општини Кикинда, Ул. Змај Јовина бр.2, 23300 Кикинда;
3. Државном правобранилаштву - Одељење у Зрењанину, ул. Гимназијска, број 7, 23000 Зрењанин;
4. Градском правобранилаштву Града Кикинде, Трг Српских Добровољаца, број 12, 23300 Кикинда
5. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
6. Архиви,
7. У предмет.

По правоснажности:

8. Републичкој дирекцији за имовину, Београд, ул. краља Милана 16; 11000 Београд
9. Републичком геодетском заводу – СКН Кикинда, преко е-шалтера;
10. Град Кикинда, Градска Управа, Секретаријат локалне пореске администрације, Трг Српских добровољаца бр.12, 23300 Кикинда;
11. Агенцији за реституцију Републике Србије, Централна јединица - Сектору за координацију и надзор.

ЕКСПЕДОВАНО
АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

дана 29. 06. 2020